

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő
és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D Fia könyvnyomda

Iparosainkról.

(k.) Tagadhatlan, hogy az ipar terén még csak a gyermekkort érjük, de már azon helyes uton vagyunk, hogy kitartó munkával, szakavatott irányítással, iparosaink kellő kiművelésével és tanításával csakhamar eljutunk arra a magaslatra, honnan beléphetünk a nagy iparúzó gazdag nemzetek sorába, melyek között határozottan Anglia jár elől. Anglia tisztán iskoláinak révén emelkedett e téren is ily magasra; vasakarattal, semmi áldozatot nem kímélve, művelték ott az iparosok és a közönség izlését és az eredmény az, hogy ma az angol izlés uralodik a világon, maga Franciaország is nem egy téren meghódolt előtte.

Főleg két dolog teszi az angol ipart naggyá: a természet, a természetes formáknak gondos tanulmányozása, e tudomány okos felhasználása az élet céljaira, stilizációban, alkalmazásban, módosulásban. Aztán az önálló kezdeményezés, a sablontól való irtózás és ennek folytán nagy gazdasága új motívumoknak, formáknak, összetételeknek. Ez az új, mondják némelyek, nem mindig szép, és ez igaz is. Azonban ne felejtjük, hogy a műipar nem keresi az öröksépet, mivel az a divattal jár és a divat főtörvénye — az újság.

Tény, hogy a magyar ember sem szereti a sablont; az is szeret próbálgatni, csak bátorítani kell őt e hajlandóságában, meg kell neki engedni, hogy a saját egyéniségét követhesse és akkor a magyar műipar terén is nagy meglepetéseket remélhetünk.

Hogy a helyes uton járunk az igaz, de az eszközök elégtelensége s valljuk be, a legtöbbször

iparosaink indolenciája nem engedik, hogy elég gyorsan megközelítsük az ideális czélt.

Mert nézzük csak. Ma iparosaink legtöbbször egy pár elemi osztályos képzettségen s talán a mire még inaskorában a tanonciskolában reáragad, lép az élet küzdterére. Ez pedig hogy mily csekély, sokszor látjuk, midőn iparos mestereink közül sokan még egyszerű számlát sem tudnak kiállítani.

A helyzetet kétségkívül igen sokat segítette már az a néhány jól szervezett ipari szakiskola, melyek az utóbbi időben keletkeztek ugyan, de máris igen sok és jól képzett iparost bocsátottak ki. Kétségtelenül, ha ez ipari szakiskolák felállítására és fenntartására ezutánra is a kormány ily kiváló gondoskodása tárgyát fogja képezni, mint eddigé, akkor már nagy léptekkel fogunk közeledni a czél felé s akkor eljöhét az idő, a midőn róluik is elmondhatni: boldog az az ország, hol így tanítanak s hol ily képzett iparosok vannak.

Műiparosaink hiányos képzettségének sokszor azonban főleg ok maguk az okai. Nem számítva, hogy már inas korában a vele született csintalanság következtében még azt a valóban minimumnyi kis időt, mely tanulásra, képzettségének fejlesztésére adatik, sem használja fel kellően.

Azon vitatkozni sem lehet, hogy a társadalom ma már, ha még nem is bőségesen, sokat tesz az iparosság művelésére, képzésére, izlésének, tudásának a fejlesztésére. És ezzel szemben látunk-e valami nagyobb törekvést iparosaink *egy részénél*? Hogy a sok példa közül ne is említsek fel mást, csak a liceumi előadásokat, már állításunkat bebizonyítva látom. A

műveltebb osztály tagjai vállvetett szorgalommal törekednek, hogy abból a tudásból, melyből iskoláztatása hiányossága miatt csak keveset szerezhethet az iparos, neki is jusson. Mondhatni ingyenes előadásokat tartottak, melyeket a részvétlenség folytán, hogy folytatni fognak-e, e perczen nem tudjuk, hanem azt határozottan állíthatjuk, hogy ha a helybeli tanári kör fáradozása következtében létrejött liceumi előadások immár teljesen megszűntek, úgy azt közönségünk kizárólag magának tulajdonítsa. Pedig azt képzelné az ember, hogy oda csak úgy tolong a tudásra vágyó iparos, pedig beh sokszor mindössze csak egy pár van ott.

Nem akarunk azonban sokat dissertálni ezen kétségkívül létező indolenciáról, mely iparosaink tudvágyát megsibbasztja, elégnek tartottuk csak hivatkozni rá.

A társadalom további gondoskodásának fő tárgyát éppen ennek az indolenciának a legyőzése kell képezze, oda vinni, oda nevelni az iparos ifjúságot, hogy élete minden szakában vágyjon újabb tudás után, lelkében magas törekvések képe lebegjen, kell képezze iparosunk oktatásának főfeladatát. Ha ezt elérjük, akkor lesz majd az életben elég alkalma, hogy a fiatal korban sokszor az idő elégtelensége miatt elmaradt képzettséggel bíró iparos magát tovább képezze s így és ez által egykoron mi is büszkén elmondhassuk, hogy boldog ez az ország, mert mivel és képzett iparossága van!

Belföld.

Az exlex. Már vasárnap beállott az exlex állapot. A Tisza-féle javaslat ugyan nincs benyújtva a képviselőházban, de ettől nem is várták azt, hogy a

Örök harc.

— Irta Ábrányiné Katona Klementin. —

A napokban sokáig elmerengtem Kaulbach Angyalok harca a démonokkal című remek festménye másolatán.

Fényes arcú szárnyas angyalok tüzes villámokat szórtak alá tündöklő magasságból sötét mélységbe, hol az eget megvívni erőlködő démonok dühöngnek.

Az angyalok arcza a szent meggyőződés s az igaz lelkek ihletett bátorságától sugárzik.

A démonoké sötét s emésztő irigységtől, vad gyűlölettel vonaglik.

És folyik a harc világ kezdete óta s folyni fog világ végéig mindörökké!

Csak hogy Kaulbach angyalainak könnyű a dolguk. Ellenfeleiket a démoni arc, kettős szarvak s a lólabák felismerhetetlenné teszik, a mennyország pedig elérhetetlen magasságban lebeg a pokol fölött.

Hajh! másképp van ez a kettő közé ékelte földön, mely a paradicsomot mindjárt a teremtés első hét napja után már csak hirtől s a kathekizmusból ismeri.

Itt bizony sokszor megesisik, hogy minden erkölcsi rend és törvény ellenére, a pokol kerekedik felül s nemcsak megvívja, de olykor meg is buktatja a fényes mennyországot.

Hát még a föld démonai! Ezek meg éppensé-

gel félrevezetnek. Mert ugyan jutna-e Kaulbach angyalainak eszébe, saját maguk közt keresni Luczifert? ki szemre-főre hasonló hozzájuk, sőt látszólag egy sorban harcol velök, épp oly szaporán, vagy talán még szaporábban szórva a tüzes villámokat.

Csak hogy a villámoknak van egy bibéjük: a pokolnak rést törnek a mennyországba.

Lássátok, szűzi tiszta angyalok! Mi itt a földön sohasem tudhatjuk, hányadán vagyunk. Az igaz ügyért buzgólkodó egyenes, igaz lelkek nincsenek mindig tisztában, hogy mikor állanak egy sorban Lucziferrel. Mikor fődí a kettős szarvakat ragyogóra kefélt cilinder s mikor takarja uszályos ruha a lólabákat. A cilinderes dandy-Luczifer hajlong, bókol, erényesen veri a mellét; simára borotvált arcza emberbaráti érzelmeket hirdet, nyájas mosolya jóra látszik serkenteni s meleg tekintete bizalmadba lopózik.

Asszony-Luczifer szendén, édes szerelmesen mosolyog, olvadó tekintete belemélyed a tiédbe; egész lényén szelidség, báj ömlik szét; lágy hangja szívedig hat s szőke haja az erény diadémja gyanánt ékeskedik a fején. (A dolgon mit sem változtatván terád nézve, ó, férfi, hogy a hódító szőkeség vajmi gyakran Vértesi bűvös tégléiből kerül ki!)

Az ilyenekkel aztán nagyon bajos a küzdelem. Sohasem lehet tudni, melyik oldalról férhetni hozzájuk.

Ha üstökön akarod őket ragadni: haj helyett sima kigyóbőrre találsz, mely ügyesen kisiklik ujjaid alól. Le akarod őket álcázni? Egy mesteri mozdulattal sarkon fordulnak s fejükön Siegfried-i bű-

vös süveggel láthatatlanokká válnak s igazi arcukat a másoké mögé rejtik. Hatni akarsz a szívökre? Még rosszabbul jársz. Egyenesen arcodba nevetnek. S méltán. Miért voltál oly naiv, szívet keresni a kongó üresség helyén!

Fegyvereidet sem mérheted össze az övékkel mert az a tiédől merően elűtök.

Szívet-lelket fölemelő látvány, ha két nemes ércz büszkén összecsap. De még Siegfried mindenható Nothung-kardja is tehetetlenül hull alá, ha hős daliák helyett orrboszantó musliczákkal kell szembeállnia.

A legokosabb, a mit ilyenkor tehesz, ha félreállsz az útból.

— Egy van, a lemondás, — mondja egyik je, ki költőnk, ki fájdalom, hűtlen lett a muzsához.

— Ez a lemondás istenfélőben a legnagyobb erő. Anyaghivőben kémiai eszmény; Titkos rugója az örök világrend Gépezetének

— Ah! ez a lemondás oly paizs, Melyről minden nyil vissza-, vagy lepattan. S így nincsen olyan bölcsészet, se hit, se vallás, Mely a lemondást ne a legnagyobbra Helyezze; s így nincs oly élet, oly viszonság, A mely meglopja meglegedését.

Magára az egyedre nézve ez csakugyan így áll. De az ügy érdeke, vagy a viszonyok sokszor küzdelemre készítetik még a legbékésebb természeteket is.

törvényt helyettesítse. Az exlex lényegéről a szabad-
elvűpárt egy kitűnő tagja ezeket mondta:

— Minden marad a régiben. A kormányzás az
indemnyi, illetőleg a költségvetési javaslatban meg-
állapított keretben történik januáron túl is. A költ-
ségvetési javaslat is, az indemnytijavaslat is be van
nyújtva a képviselőházhoz, a bizottsági jelentések is
készen vannak és tárgyalásra várnak. A képviselő-
ház együtt van. A kormány köteles gondoskodni
röla, hogy az ország szükségletei kielégíttessenek és
hogy a javaslatok (melyeknek többsége biztosítva
van) a képviselőházban tárgyalás alá kerüljenek.
Mulasztás volna az, hogy amiatt, mert az obstruk-
ció a tárgyalásokat megakadályozta, a kormány
nem gondoskodnék addig is, míg a tárgyalások le-
hetők lesznek, az állam háztartásáról. A többi ma-
rad a felelősség kérdésének. A kormányt utólag is
lehet felelősségre vonni, de mi vonnók még inkább
felelősségre, ha a mostani állapotban az ország ér-
dekeit szem elől tévesztén és a kiadások és bevé-
telek biztosítására a statusquót nem tartaná fenn.

Az indemnyi nélkül való kormányzás, hir sze-
rint, rendeletek nélkül történik, de utasításokkal,
a mely utasítások esetről-esetre adatnak csak ki, ha
valahol kétség merül föl. Egyébként azt hiszik, hogy
az adófizetés körül a legkevesebb baj lesz. Az adót
önként megajánlják a megyék és városok, hogy
ugyanott az exlex ideje alatt viszont az állam is
megfelelhessen kötelezettségeinek.

A kiegyezési ügyekre nézve ugyanazt az eljárást
fogják követni, mint a múlt évben, amikor az újév
első napjaiban szintén nem volt még megszavazva a
provizorium.

A múlt esztendő.

Immár ráborult a szemfedél az 1898-iki esz-
tendőre, melyről a legmelegebben érző szív sem
mondhatja, hogy kedves halott.

Sok csalódás lep meg az élet göröngyös utain,
de arra alig voltunk elkészülve, hogy a millenáris
örömököt let egész esztendő nyomorúságaival kell
megfizetnünk. Az 1897-iki évnek még csak gabona-
aratása volt rossz, de már az 1898. év szellemi ter-
més tekintetében is oly szegény volt, hogy messze
kellene visszamennünk a múltba a meddőség tekint-
tetében ezen esztendőnek párját keresendő. Ha pedig
jellemezni akarják az 1898. év történetét, nem ta-
lálhatnánk megfelelőbb jellemzést, mintha azt mond-
juk, hogy az 1898. év a kis emberek önző küzdel-
meinek esztendeje volt, nem szült egyetlen nagy esz-
mét sem, annál kevésbé valószínű meg valamit ama
nagyszabású tervekből, melyek a millennium ünne-
péin megszülettek.

Részletesen — lehetőleg szakmánként — fogunk
beszámolni mindama közgazdasági jelentőségű ese-
ményekről, melyek az 1898. év történetéhez tartoz-
nak. Ezuttal csupán általános képét rajzoljuk meg

az 1898. év sivar, lehangoló történetének, mely szinte
kivánatosá teszi, hogy muljék el már a megvénhe-
dett XIX. század.

Az esztendő provizóriummal kezdődött és pro-
vizóriummal ért véget. Már ez a körülmény is eléggé
megokoltá teszi, hogy kellemetlen érzelmekkel gon-
dolunk vissza a letűnt napokra, melyek folyamán
állandóan a helyzet bizonytalanságának tudata nyug-
talanított. Teljes három év után véget érni látszo-
tak a végtelen kiegyezési tárgyalások és április 2-án
a parlament elé terjesztett ama 18 törvényjavaslat,
mely a kiegyezés komplexumát tartalmazza. A két
botitékba fűzött törvényjavaslatok életképességében
azonban nem sokáig reménykedhettünk; már június
elején benyújtotta a pénzügyminiszter az új fogyasz-
tási adókra vonatkozó törvényjavaslatokat, jelölve an-
nak, hogy a kiegyezés az év végéig megkötésébe a
kormány sem helyez bizalmat. Azután az új kvóta-
bizottságok tárgyalásai lazították meg a már-már
létrejött egyetértést; a magyar kvóta-bizottság en-
gedékenysége nem használt, az osztrákok semmit sem
engedtek követeléseikből és a bizottsági tárgyalások
eredménytelenekké váltak. Időközben a magyar kor-
mány várműyi ánkét megtartásával kísérlette meg
az osztrák felfogás helyesebb utra terelését, de ez a
nyári ánkét nyáréji álomnak bizonyult. Az osztrák
obstrukciós pártok megváltoztatták taktikájukat,
nem obstruálnak többé, hanem belekezdtek a kiegye-
zési javaslatok bizottsági tárgyalásába, oly szép si-
kerrel, hogy az 1898. év vége előtt egyetlenegy
javaslat plenáris tárgyalását sem készítették elő. De
ha nem obstruáltak Bécsben, annál hevesebb obstruk-
ció tört ki Budapesten. A pártpolitika urává tette
magát a helyzetnek és egyfelől a miniszterelnök
személyének minden áron való megtartása, másfelől
minden áron való megbuktatása képezik a parlamenti
működés ez idő szerinti egyetlen célját. Ebbe az
áldatlan küzdelembe befult a kiegyezés és az 1898-
I. t.-cikk szellemének ellenére már csak új provi-
zorium segít, melyet Ausztriában a 14. §. alapján
visznek keresztül.

A kiegyezés ügyének eme szomorú történetével
párhuzamosan folytak le ama törvényhozási tények,
melyek az ellentéteket mindinkább kiélesítették. A
költségvetési vita az év elején nyolcz hétig tartott
és már ekkor kezdtek emlegetni a választási vissza-
éléseket, melyek később az indemnitás tárgyalása
alkalmával már oly vitáknak szolgáltattak anyagot,
melyek teljesen a személyes gyűlölködés uralma alatt
állottak. Közben a szövetségi törvény megalkotása
volt az egyetlen pont, melyre a harcz viharában jól
esik visszaemlékezni. A delegáció tárgyalásai is
aránylag simán folytak le, sőt Goluchovsky külke-
reskedelmi programja új eszméket is hozott felszínre,
de már az 1899-iki költségvetésnek szeptember hó-
ban történt benyújtása után, illetve az indemnitást
tárgyazó törvényjavaslat tárgyalásának kezdetén ki-
tört a szenvedélyek ama vihara, mely minden köz-

érdekű eszmét elsöpört, pártokat bomlasztott szét,
heterogen elemeket egyesített és eredményezte, hogy
az év végén nincs megszavazva sem ideiglenes, sem
állandó budget, tehát az 1899. év törvényen kívüli
állapottal köszöntött be.

Nagyjában ilyen volt helpolitikai életünk 1898-
ban; vajjon vigasztalóbb képet találunk-e, ha a
gazdasági élet fontosabb eseményeit tesszük vissza-
pillantásunk tárgyává. Mindenekelőtt a mezőgazda-
ság élete köti le figyelmünket. Az 1897. évi nyomo-
ruságos aratás következményei főleg ez év első felé-
ben váltak rendkívüli mérvben érezhetőkké. A gabona
ára szokatlan magasságot ért el és általános drága-
ságnak vált okává, melynek azonban a termelők nem
nagy hasznát látták. A gabonaneműek hozama közep-
esnek volt mondható, gyümölcs kevés termett, bor
szintén jóval kevesebb, mint remélték. Mindazonáltal,
tekintve az állandóan magas terményárakat, az évi
terméshozammal meglehetősen elégedve, ha a fizető-
képesség nem csökkent volna a minimumra. Ámde
az általános pénzhiány, helyesebben mondva a tőke
visszavonulása egyre érezhetőbbé vált s az ipari és
kereskedelmi forgalom jelentékeny hanyatlását ered-
ményezte. Visszatértünk 1898-ban a magas kamatláb-
hoz, úgy, hogy november végén Berlinben 6, London-
ban 4, Budapesten és Bécsben 5%-ra emelkedett a
bankkamatláb.

Ily körülmények közt természetes, hogy a gaz-
dasági téren mindenütt stagnálás állott be. A kedve-
zőtlen viszonyok dacára azonban az 1898. év mégsem
mondható szegénynek újabb alapítások tekintetében.
Az 1898. év első felében ugyanis 216 új vállalat
létesült 40 millió forint alaptőkével, míg az előző év
hasonló időszakában az új alapítások száma 24 millió
frt alaptőkével csak 176-ot tett ki. Az év második
elében már csökkent az alapítási hajtás sőt a régebbi
ipari vállalatok is mindinkább érezni kezdek az idők
mostoha voltát és üzemüket szűkebb körre szorítják.
A nyomasztó helyzetnek kell tulajdonitanunk a kartell-
gazdálkodás egyre nagyobb mérvű kifejlődését is.

Az értékpiacon majdnem az egész éven át ki-
haltnak látszott és csupán az év elején néhány napig
és az év végén 3-4 hét óta mutat némi élénkséget.
Jellemző, hogy az elhelyezkedett tőke nem dobta
piacra amaz értékeket, melyek bonításában megbí-
zik, sőt a külföld — minden híresztelés dacára —
sem vesztette el értékeinkhez fűződő bizalmát, mert
semmi jele annak, hogy a külföldön elhelyezett érté-
keink nagyobb mértékben visszaözlönnének.

Meg kell emlékezni az ez évben lezajlott
spanyol-amerikai háborúról, Bismark haláláról és
ama végtelen szomorúságról, a nemzeti gyászról,
melyeket szeretett királynénk halála okozott.

Igy folyt le az 1898. év. Mit hoz ez év, nem
tudjuk, de az előzmények után, kételkedve a jobb
jövőben, bizalmatlanul nézünk a század ez utolsó
éve felé. Adja Isten, hogy csalódjunk, hogy vissza-
térjen a belbéke és végre, majdnem két évi tespe-
des után, ismét hozzáfoghassunk anyagi és szellemi
érdekeink munkálásához, hazánk politikai és gazda-
sági jelentőségének kiépítéséhez.

M. -gy.

Ujdonságok.

Áthelyezés. A pénzügyminiszter Szöllösy Fe-
rencz kir. pü. igazgató helyett, saját kérelmére,
Szombathelyre hasonló minőségben áthelyezte. Szöl-
lösy új állását ott még e hó 1-én elfoglalta.

A Nőegylet fillérestélya. A Nőegylet egy pár
hétre félbeszakított fillérestélyei sorozatát — mint
azt már egyik megelőző számunkban jeleztük volt —
szerdán, 11-én, kezdi meg. Ez estély rendezői Hann
Peppi és Solymossy Panna, kik mint értesülünk, igen
élvezetes műsorról, ugyszintén szerpentin- és konfetti-
ről gondoskodtak. Az estély, mely az új évben a
legelső, valószínűleg az évad végén is annak marad.

Véglegesítés. A közoktatásügyi miniszter Nosz
Gusztáv állami főreáliskolai rendes tanárt, ezen állá-
sában véglegesítette.

Ujévi tisztelgések. Szokásos tisztelgések közt
ünnepeztük az újév első napját. Társadalmunk nem
csak a magán érintkezésben, de kiválóbb vezetői
előtt testületenként is kifejezte szerencse kívánatait.
Régi tisztos szokás, hogy a hivatalnoki kar, taninté-
zetek, testületek újév napján, a vármegye főispánjá-
nak közvetítésével, hódolatukat fejezik ki a trón
zsámolyánál. Gróf Haller főispánnál délelőtt 10 óra-
kor történt meg ez aktus. A tisztelgők zömét, neve-
zetesen a vármegyei tisztviselői kart és az összes
itt székelő államhivatalok képviselőinek érzelmeit

S beáll a legszomorítóbb s minden ízében egye-
netlen harcz:

Angyalok harcza a démonokkal.

* * *

A Megváltó idejében, ha megszállt a gonosz
valamely emberi lényt: örült tánczot járt, éktelen
arczfintorgatás és ujjongás kíséretében.

Napjainkban megfordítva áll a dolog. A meg-
szállt ember külsőleg nyugodt, ildomos s az ördög
csak belsőleg járja benne a bolondját.

Mondani sem kell, hogy a jelen „század végén“
a hiúság, kapzsiság s az indiszkrét feltolakodás ör-
döge dühöng leginkább. Jaj annak, kit rossz sorsa az
ily megszállott útjába sodor! Jobb lett volna meg-
születni. Félbet is tölök férfi és nő egyaránt,
mert az Orleansi szűz, vagy Oroszlánszívű Richard
szükségeltetik hozzá, az eszmény, a jog
az önfentartás érdekében velök szembe szállni,

De a furák is azok a paragrafusok, melyeket
a modern szellem törvénykönyvbe iktatott. Ime egy-
nehány közülök:

„A mi kicsiny, az a nagy,“ — „A mi silány,
az a jeles.“ — „A mi jó, az a rossz.“ Más szóval:
„A szép okvetetlenül elvetendő s üldözendő.“ — „Az
eszmény sárral dobálható, vagy legalább is kigu-
lyolható.“ — „Az ököljog mindent szentesít.“

Több ehhez hasonló pragrafus még csak most
készül.

Kiváncsian lesheti az emberiség.

* * *

S hová lettek az igazak álmát a béke olajá-
gával szeliden legyezgető angyalok?

Ah! azok kezében lehanyatlott a béke olajága,
szárnyuk idegesen megrebbent (mert korunkban még
az angyalok is idegesek) s a „fin de siècle“ lehelől
fényes arcukra ráborult a föld sötét árnya.

Meglátták a földi nyomort az ő egész ijesztő
meztelenségében.

Látták diadalmaskodni a hazugságot az igazság,
az ármányt a jóság, a tettetést az őszinteség, a
szemérmelenséget a nemes önértzet felett. Látták a
föld démonai szívében a fanyar kárörömet, kiknek
mások szenvedése nyújt szórakozást s kiknek a go-
nosz csiny elkövetése az, a mi a jóknak a jó csele-
kedet: a gyönyör forrása.

Látták nagyon elszaporodni a démonokat s nem
bírván velök az olajággal, elszálltak, hogy elküldjék
lángpallósú testvéreiket, megtisztítani a földet a dé-
monoktól.

S foly a küzdelem élet-halálra.

És ez a kis elszánt hadsereg képezi most a
toll és szó hatalmával az egyedüli védgátat a „fin
de siècle“ iszapos árjával szemben, mely elnyeléssel
fenyeget mindent, a mi nagy és szent: vallást, er-
kölcöt, igaz honszerelmet és ideált.

Vajjon sikerül-e nekik megváltani az emberi-
séget ezerszeres nyomorától?

Higyjünk benne, hogy igen, mert ha földre száll
a tisztító égi tűz: az nem azért jön, hogy az éltető
és áldást adó növényeket pusztítsa el, hanem hogy
elhamvaszsa a földön rakásra gyűlt erkölcsi gyom-
ot és szennyet.

S el is fogja pusztítani, bármily fegyverekkel
harczoljanak is a démonok az angyalok ellen.

gróf Lázár Ádám m. főjegyző, helyettes alispán tolmácsolta. Beszédében utalt arra a borongós hangulatra, a mely a jelenlegi politikai viszonyok közepette méltán nehezedik minden jóérzelmű magyarra, s felémeltette, hogy e tagadhatatlanul nehéz viszonyok között is a tisztviselők megfontolt, nyugodt munkálkodására számíthatni s kérte a főispánt, hogy a vármegye és a megjelent tisztviselők jókívánatait az évforduló alkalmával a trón zsámolyához juttatni sziveskedjék. Gróf Haller főispán gondos beszédében röviden érintette a mai helyzetet s meggyőződését fejezte ki afelől, hogy e komoly viszonyok között is bizton számít úgy autonóm, mint állami hatóságai higgadt, nyugodt munkálkodására, s a jókívánalmaknak illető helyére való eljuttatását megígérte. Beszédét a megjelentek zajosan megéljenzették amely után a vármegyei tisztviselők, élükön Ádám Albert tb. főjegyzővel, gróf Lázár Ádám főjegyzőnél, helyettes alispánnál tisztelegtek.

Athelyezés. A földmívelésügyi miniszter Iváskó Sándor kir. erdő-gyakornokot Beszterczéről a helybeli kir. adóhivatalhoz hasonló minőségben áthelyezte.

Alispán választás. A marosvásárhelyi Közérdek ez évi első számában azt írja, hogy Udvarhelyvármegye törvényhatósága december 29-én tartott rendkívüli közgyűlésében gróf Lázár Ádám főjegyzőt egyhangulag alispánválasztotta. Magát az esetet csak annyiban kívánjuk kifogásolni, hogy Udvarhelyvármegye december 29-én nem tartott közgyűlést, másodszer pedig a megyei tisztviselők ujtása csak is rendes közgyűlésen szokott megtörténni.

Uj anyakönyvvezető. A belügyminiszter a székelyudvarhelyi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé Gálffy Endre városi főjegyzőt nevezte ki.

Székely Lapok. A Marosvásárhelyen megjelenő Székely Lapok most lépett huszonkilencedik évfolyamába, a mi vidéki lapnál igen szép rekord. El nem mulaszthatjuk üdvözölni laptársunkat ez alkalomból, mert mindig hazafias missziót teljesített. Önzetlenül szolgálta a magyarság keleti őrszemeinek, a székelységnek ügyét és megérdemli, hogy ebbeli működésében az egész hazai sajtó támogassa.

A vadházasság ellen. Kathonay Domokos erdélyi anyakönyvi felügyelő legutóbbi körutja alkalmával azt tapasztalta, hogy Erdélyben megdöbbentő nagy a vadházasságok száma. Talált olyan községet, mely csak 50-60 családból áll és ezekből 10-12 él vadházasságban. Ennélfogva rendeletet intézett az anyakönyvvezetőkhez, hogy világossítsák föl ezeket a könnyelmű embereket bizonytalan sorsuk és erkölcs-telen tettük felől és utal a belügyminiszteri rendeletre, mely szerint ezen állapotok megszüntetése minden hatóságnak kötelessége. Együttal felhívja a főszolgabírókat, hogy a községi előljárókat és anyakönyvvezetőket szigorúan utasítsák, miszerint kellő tapintattal és a személyes szabadság megsértése nélkül hassanak oda, hogy a törvénytelen házasságok száma apadjon. Az ilyen házasságban élők egyenként világossítsák fel jövőjüknek szomorú következményeiről és utasítsák a törvényes házasság megkötésére; azoknak pedig, kiket a törvényes házasság megkötésében felbontatlan házasság gátolna, mindenben nyujtsanak segédkezet a válásra; vagyontalannoknak adjanak szegénységi bizonyítványt a szegény jogon való perelhetésre és pártfogó ügyvéd kirendelése iránt a kir. törvényszékhez intézendő kéréseket díjtalanul írják meg, szükség esetén terjesszék is be, szóval mindazon lépéseket tegyék meg, melyek által a törvénytelen házasságban élőknek törvényes házasságra való lépése előnyösnek és szükségesnek mutatkozik.

Helyreigazítás. Lapunk legutóbbi számában Udvarhelyvármegye bizalma cím alatt közöltük volt a báró Bánffy miniszterelnökhöz intézett feliratot. E felirat hetedik bekezdésének ötödik sorában egy sajtóhiba csuszott be, amennyiben bölcs kormánya helyett, széles kormánya lett szedve, s így e hibával jelent meg, a melyet most utólag kijavítottunk.

Iparosok fillérestélya. A polgári önképző- és segélyező egyesület által folyó hó 9-én rendezendő fillérestélyen közreműködnek: Bálint Veronka és Mészáros Zoltán szavallattal, ifj. Asztalos Dánielné és Kolozsvári Dezső monologgal. Az estély rendezői: Reich Róza, Sepsy Juliska, Felméri József, Kőkösi János.

Eső és hó. Szomorú reggelre virradtunk a múlt hét szordáján. Végnélküli, nehéz, szürke fátyol borult a világra; felhős volt az égboltozat és esett, szakadatlanul esett. A novellisták úgy mondanák, hogy megeredtek az ég csatornái. De a szépszavu lantosok képletes nyelvezete csak nem változtat azon a sivár, keserves igazságon, hogy immár napok óta fojtogat

bennünket az esős, ólmos atmoszféra s hogy a nap-sugár úgy eltűnt, mintha nem is e világból való gyönyörűség lenne. Valóban borzasztó és bosszantó időjárás ez így januárban. Csupán ábrándos bakfisek és szerelmes gimnázisták áldják ezt az időt, a mely oly alkalmas az áhitatos magányra, az álmatag me-rengésre. Pedig a magány sem szép ilyenkor, csak napsugaras szép tavaszi reggelen, vagy holdvilágos nyári éjszakákon. Már pedig ettől most ugyancsak messze állunk mert itt van a tél. Az igaz, hogy egyéb sem jött vele. A hó, a csikorgó hideg, magát sokáig kéretil. Csütörtöknél esett egy kevés hó, hanem az utcazáról az is mindjárt oda lett, hagyván maga után óriási locs-pocot. Tegnap aztán végre beköszöntött az igazi tél, ha ugyan a mai szeszélyes időjárásnak egyáltalán hinni lehet. Megjelentek az utcákon ez első zörgős szánkók, s a jégcsalád vidám tagjai igen valószínűleg most már állandó használatba vehetik a korcsolya-egylet jégpályáját, melyet hogy mentől hamarabb rendbe hozzanak, minden lehető elkövetnek.

Eladó 8 és 1/2 drb Székelyegyleti Első Takarékpénztári és 5 drb Udvarhelyvármegyei Takarékpénztári részvény. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Emléket Orbán Balásnak. Az Orbán Balás Székely-Kereszturon felállítandó emlékszobra javára alulírottak a következő adományok folytak be: 1. Ugron Gábor gyűjtéséből 800 kor. 2. Az „Unitárius Közlöny“ gyűjtése 152 kor. 80 fil., 3. Hoitsy Pál Budapestről, másodszer 15 kor. 60 fil. 4. Buzás Mihály főesperes, Csik-Szent-Márton 2 kor. 5. Jakab Moza lelkész, Algyógy 2 kor. 6. József Dénes dombói tanító gyűjtéséből: József Dénes 1 kor., Miklós Sámuel, Miklós József 60-60 fil., Csiki György, Székely Márton, Székely Samu, Molnár János, Székely István, Gáru Lajos, Mátyás József, Hirsch Mózes, Grün Mihály, Miklós Dávid 40-40 fil., Miklós Sándor, Miklós Samu 50-50 fil., Markos Márton, Miklós György, Miklós József, Hunyadi András 20-20 fil., Dombói unitárius eklézsia 1 kor., id. Székely György 2 kor., összesen 11 kor. Jelen kimutatás összege 963 kor. 40 fil. Ehhez adva az eddigi közlemény összegét 1193 kor. 32 fil. az eddigi gyűjtés tesz 2156 kor. 72 fillért, Fogadják a nemes szívű adakozók, hazafias áldozataikért, a szoborbizottság köszönetét. Barabás Lajos, az Orbán-szobor biz. pénztárnoka.

Tabló-estély. A székelyudvarhelyi Korcsolyázó-egyesület tegnap, szombaton tartott választmányi gyűlésében elhatározta, hogy a farsang tartamán az egyesület javára egy, kizárólag élő képekből álló estély rendezésére a fiatalságot felkéri. Az eszme felvetése már annyival is inkább nagy tetszéssel találkozott, mivel ez volna városunkban az első ilyen szabású mulatság és éppen akkor, amidőn a bálók minálunk a fillérek következtében teljesen divatjukat multák.

Meleg vacsora a kaszárnyákban. A bécsi kaszárnyákban a napokban kezdték meg a meleg vacsora kiosztását a katonák között. A katonák fekete kávé kapnak kenyérrel, vagy tésztát, vagy meleg levest. Hetenként kétszer konzerveket kapnak.

Harangszentelés. Torontál-Erzsébetlak róm k. hitközsége felejthetetlen Erzsébet királyné emlékének megörökítésére harangot készíttetett. A harang, mely Szt. Erzsébetnek és megbolugult királynéknak művészi kivitelű dombormű képeivel van díszítve, valamint „Magyarországi Szt. Erzsébet tiszteletére, Erzsébet királyné emlékének 1898. szeptember 10-án“ szövegű felirattal ellátva, a „Budapesti szivattyú- és gépgyár részvénytársaság, ezeltől Walser Ferencz“ harangöntődjéből került ki. Torontál-Erzsébetlak hitközség kérelmére főmagasságu Vaszary Kolos b. hercegprímás december 28-án szentelte fel ünnepélyesen a harangot budavári palotájában.

Magyarország irásban és képen. Hosszu idő óta most történik először, hogy egy képes hetilap arra a nagy és nemes feladatra vállalkozik, hogy Magyarország megyéit és városait és azok vezetőit irásban és képen bemutassa. Dicséret illeti az Ország-Világ képes hetilap szerkesztőségét, mely számolva a nehézségekkel, kötelességének tartotta, hogy olvasóinak az új esztendőben is mentül kedvezőbb és válogatottabb olvasmányt nyujtsa előfizetőinek. Most az ujév küszöbén, mikor igazán gondot okoz megválasztani az újságot, a melyben gyönyörködni és a melytől tanulni akarunk, hübb barátot nem is ajánlhatnánk az Ország-Világnál, amely minden vasárnap pontosan bekopogtat hozzánk, pompás képekben ismerteti a hét eseményeit és szívet-leket gyönyörködtető olvasmányokkal szolgál.

Társas összejövetelek.

Az elnök ur jobban lett. A balszemének golyója ugyan még sokáig fogja hirdetni ama zajos délutánt, amidőn kénytelen volt régi asztaltársaságának kannibáli mulatozását végig szenvedni.

Czollstock ur indítványára a körünkbe visszatért társas vacsorával tisztelték meg. Tolyás I. ur bizalmas barátja lévén Gömböcz urnak, a társaság híre és tudta nélkül saját otthonában kereste föl, hogy véleményét kikérje afelől, vajjon helyesnek tartja-e ez alkalommal a „keresztanyád asztaltársaság“ közbejöttét.

Éppen akkor ért oda, a midőn az elnök álmodott, még pediglen nagyokat álmodott, mivel így beszélt, suttogtak ajkai: — Lóna most alszik... Lóna most szűzi ágyán pihen... Lóna most az ő epedő, szerencsétlen dalnokáról álmodik...

Tolyás I. urnak volt rá gondolja, hogy jól magába fojtja, hogy most véletlenül mily titoknak jutott birtokába s azért gyöngéden fölírta álmaiból Gömböcz urat s a tény állását szárazon előadta.

— Oly idegen nekem most ott minden — mondá könnyekig megindító hangon az elnök ur — hisz már három napja nem vettem részt annak semmiféle mozgalmában, mivel a véletlenül kapott oldalbaütéstől kénytelen voltam ágyamat nyomni. Tolyás I. ur bizonyos áhitattal szemlélte a mártír alakot, aki — az igaz hogy közbejött véletlenség útján — de három napig az ágyat nyomta, amíg ő neki ez csak a reggeli órákban jutott osztályrészül. Majd így szólt:

— Magam is helyesebbnek tartanám, ha társaságunk a „Medve-korcsmá“-ban ülné meg a felségesnek ígérkező mulatságot.

— Ne... ne... ne!... kiáltá Gömböcz ur — csak azt ne!... S valószínűleg hirtelen megőrült és azt képzelvén magáról, hogy szélmalom, oly eszeveszettel hadonázott a karjaival, hogy Tolyás I. ur kénytelen volt menekülni s az ablakon keresztül tudakozódott annak oka felől.

— És miért ne?...

Ugy látszik az elnök ur eltagadta igazi okát — amelyet később bizalmas körben a fentemlített nőszemélyvel hoztak kapcsolatba — s mentségeül csak a kilátást hozta föl.

— Ha csak az a baj — mondá a mészáros arcú Palamed — úgy azon könnyen segíthetünk; egyszerűen oda építetjük azt a bizonyos házat. S a szegény azt hívé, hogy valami jót mondott: jólelkűen nevetett saját ostobaságán.

... E közben szaporán folytak a tanácskozások a menü megállapítása fölött. Kakas ur igen életre, azaz hogy étlapra való tervvel állott elő, mely szerint czélszerűnek tartja. 1-ször tálatassék fel zöld beszéd; 2-or hig tojás; 3-szor tojás rántotta apró ugorakkal és zöld beszéddel (ezt ugyis valamennyien szeretik); 4-szer zsirba rántott gömböczök a lá elnök. Az étlap ugy általánosságban, mint részleteiben elfogadtattott.

Hosszas, türelmetlen várakozások után végre elérkezett a nagy nap. Ugy a törzsvendégek: Csulalongkorn, Dömötör, Gömböcz, Tolyás I., mint a meghívottak: Kakas, Czollstock, Dávid, Tolyás II. (akit bizalmasan hosszú anekdotának is neveztek), dr. Szerb (a midig éhes) teljesen feketében megjelentek. Komoran foglalták el helyeiket, majd Csulalongkorn félbeszakította az általános hallgatást.

— Igyunk, urak, mondta keserűen, mert nem boldog a magyar!

Jákobi, a fekete hajdu fölbototta a drótos flakakát, miután Czollstock ezt a különös problémát vetette föl:

Mért piros a liba orra,
Holott sohse mártja borba?

A probléma természetesen fölzigatta a társaságot, mert e jelenség tényleg a természet ama csodái közé tartozik, melyeket a halandó emberek véges elméje mindaddig nem tudott megfejteni. Az izgató problémához többen hozzászóltak és Tolyás II. e különös szavakkal adott nézetének kifejezést:

— Hajahaj!

Mire dr. Szerb szeliden ellemondván, ezt a nézetét kockáztatta meg:

— Tyuhajhaj!

Ilyen formán a libáról szóló problema letárgyaltván, Dömötör egy újabb problémát vetett föl:

Mi zengi tul a bérceket,
Mi éli tul az éveket?

Általános riadalom követte az érdekes kérdést. Néhányan a kérdésre czélozva, bizonyos meggyőződéssel mondogatták:

— Sohse halunk meg!

Csulalongkorn ekkor fölemelkedett s a következő hatóságos beszédet tartá:

— Kár, hogy nincsenek itt a cigányok!

Általános éljenzés közepette fejezte be beszédét (szónokot számosan üdvözlik) s a társaság meghatva nézte végig, a mint Kakas ur a menü 2-ik pontját elfogyasztotta. Itt Gömböcz ur állott fel s így szólt:

— Tisztelt barátaim! Én vagyok egyedül méltó a ti önzalmatokra. Igaz ugyan, hogy akadt köztetek egy ember, ki nem látta kizártnak amaz örvendetes tény lehetőségét, hogy bölcsességének (A társaság kétkedve néz egymásra) esetleg sikerülni fog érvényre juttatni a nő befolyást asztaltársaságunkra (Szelid sóhajlás), de talán magyarán is fölösleges, hogy az esetlegeségek mikéntje oly társadalmi és politikai faktoroké van és leend függővé téve, amelyek a cselekvési szabadság pozitívitasát nem csak elősegíthetik, hanem gátolhatják is (Igaz, ugy van!) — szónok itt foglalozik a tények ama sorrendi csoportosításával, melyben Tolyás Palamed tetszeleg (Zajos derűtségek), mely őt, hogy ugy mondja, szuggérálja (szűnni nem akaró derűtségek), minden komoly alapot nélkülöz. (Helyeslés.)

Beszéde végén kijelenti, hivatkozással a multkori általános verekedésre, hogy Tolyás urat okozza annak szomorú kimenetelért. (Általános helyeslés. Egy hang: Vén számár!)

A menü szerint a tojás rántottát szolgálta föl Alig helyezték el asztalon, dr. Szerb ur máris mohó étvágygyal csapott arra, minden előzetes kínálás nélkül, a mi többekben rosz vért szállt.

Dr. Szerb szájúregében egymásután tűntek el a legszeb-

ben pirosra rántott darabok a társaság általános ámulata közepett, amidőn egyszerre csak egy óriási recscenés rizza meg a levegőt s dr. Szerb három fogát veszi ki szájából, a mi után egy meglehetősen nagyszájú fakanalet húz elő. A mi ekkor következett — nem lehet leírni. Láttatok-e már zajgó tengert, láttatok-e hatalmas tölgyfákat, a midőn a szélvész kezdi évszázados törzsüket recsegetetni — no hat ez mind semmi ahhoz a jelenethez, a mi ekkor következett. Különféle csatakiáltások, hurráktól hangzott vissza a terem négy fala, a már megérkezett cigány tust húzott, Gömböcz ur elájult, Dömötör izzadni kezdett, Csulalongkorn kínai nyelven makogott érthetetlen szavakat, míg Tolyás ur színes nyakkendőjén, csillogó, briliáns tűjén, szemüvegének aranyos keretén az ablakon keresztül besütő hold sugarai vonultak végig, pajzánon játszadozva azokkal, amidőn Tolyás ur hol jobbra, hol balra dült jókedvében.

Azonban egyszerre csak csend lett. Dr. Szerb emlékedett szólásra (Szónokot rántottával hintik be, a mitől magán kívül lesz dühében).

— Szemtelenség!... ordítá g mollból. Tovább sem folytathatta, mivel az ajtó között Borgia Lukréczia jelent meg. A zenekar a Bethovent kezdte játszani, a könyv a szemekbe szökött. A hold árnyékba, a társaság megrettenve ágyba lépett. A szót Tolyás II. vette át egy alkalmi anekdota elmondásával, a melyet másnap záróra hosszabbítással fejezhetett be.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Nyilttér. *)

Ferenczy Lajos felsőboldogasszonyfalvi körjegyző urat nyilvánosan a következőkre hívjuk fel:

1. Patakfalva község birtokosságának, míg körjegyző nem lett, több éven keresztül pénztárnoka volt s így annak jövedelmét elkezelte — számoljon le azzal.

2. Mivel Boldogfalván tart körjegyzői irodát, a baromlevél kiállítását a községi bírónak adja át, mert különben is éveken át eleget rövidítette az államot. Megtörtént az, hogy a főszolgabíró ur hivatalos vizsgálata alkalmával a már levágott juhokat a Jakab Balázs mészáros tulajdonának mondotta

3. Patakfalvának régebbiől fogva tűzoltó főparancsnoka s az ez idő alatt a tűzoltó-testület javára több ízben rendezett bálók és majálisok jövedelméről számoljon be.

4. Árvátfalva község hus-, illetve borkimérését 1899., 1900. és 1901. évekre nyilvánosan ki kellett volna adni. Daczára ennek, azt kéz alatt egyszer Sz. urnak kiadta, melyet a a nagyméltóságú pénzügyminiszter ur 96436. sz. rendeletével megsemmisített. Tekintet nélkül erre, azt mult év december 26. vagy 27-én minden kihirdetés és árverés nélkül egy pár odarendelt községi előjáróval újból csak Sz. urnak adta ki s így a községet 40—50 frttal megrövidítette, s így tehát hivatalos hatáimával is visszaélt.

Mindezeket a tekt. főszolgabíró urnak szíves figyelmébe ajánljuk, hogy méltóztassék meggyőződni arról, miszerint a nevezett ur eljárásainak itt csak egy parányi részét soroltuk fel s egyáltalában a megrágalmazásnak még csak árnyéka sem érinthet.

Patakfalván, 1899. január hó 6-án.

Zsombori Sándor, **Bokor Ferencz,**
kisbíró. k. képviselő.

*) E rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.

Sz. 6679—1898.
tlkvi.

Hirdetmény.

A sz.-udvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Udvarhelymegyei takarékpénztár végrehajthatónak Simény Márton korondi lakos végrehajtást szenvedő ellen 1132 frt s járuléka kielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó, Korond községi 348. sz. tjkvben 1/3-ad részben alperes Simény Márton, 2/3-ad részben Simény János és Mózes társtulajdonos nevére irt A + 4851a, 4851b hrsz. 8 frt, 4860a, 4860b hrsz. 8 frt, 4858. 3 frt, 7909/1., 7910a/1. hrsz. 7 frt, 7915a/2., 7915b/2., 7917/2. hrsz. 18 frt, 8517/2. hrsz. 3 frt, 8521 1/2., 8523/2. hrsz. 2 frt kikiáltási árban és pedig ezen fekvők felének 1/4-ére Fábrián Ágnes Simény Dánielné javára bekebelezett haszonélvezeti jog sérelme nélkül az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §. értelmében; a korondi 349. tjkvben 1/3-ad részben Simény Márton, 2/3-ad részben társtulajdonos Simény János és Mózesre irt A + 353. hrsz. kert 9 frt, 359b, 361., 362., 363., 364., 365. hrsz. fekvő 210 frt; 1804. hrsz. 6 frt, 2455. hrsz. 22 frt, 4853., 4854., 4855. hrsz. 32 frt, 4910b 3 frt, 8269., 8270., 8271. hrsz. 7 frt, 8560., 8561., 8562. hrsz. 4 frt, 9822., 9823. hrsz. 3 frt, 10024., 10025. hrsz. 11 frt, 350/4. hrsz. 16 frt, 4984. hrsz. 71 frt kikiáltási árban az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §. értelmében; a korondi 1735. tjkvben alperes Simény Márton nevére irt A + 10121., 10122., 10123., 10125., 10126., 10126a hrsz. 70 frt, 4656. hrsz. 98 frt kikiáltási árban az 1899. évi márczius hó 3-ik napjának d. e. 9 órakor Korond község házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek elfognak adatni. A venni szándékozók a becsárnak 10%-át kész-

pénzben vagy óvadékképes papirban kötelesek a kikiáltott kezéhez letenni.

Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. tvszék, mint tlkvi hatóság.

Sz.-Udvarhelyt, 1898. évi decz. hó 20-án.

Györffy Titus,

kir. törvényszéki egyes bíró.

Sz. 6257—1898.
tlkvi.

Hirdetmény.

A sz.-udvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy dr. Nagy Sámuel ügyvéd, mint Gáspár Ferencz csődtömege gondnokának csődügyében ezen kir. törvényszék területéhez tartozó, a sz.-udvarhelyi 185. sz. tjkvben Gáspár Ferencz, másik felében társtulajdonos Gáspár Balázs nevére irt A + 768. hrsz. ház és beltelek az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §. értelmében 672 frt, a 396. sz. tjkvben foglalt s fentebbiek nevére irt A + 1407. hrsz. 38 frt, 1414. hrsz. 32 frt, 1576/b 4 frt, 1694. hrsz. 5 frt, 2890. hrsz. 11 frt, 3707., 3713., 3714. hrsz. 22 frt, 3744. hrsz. 20 frt kikiáltási árban az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §. értelmében egészben, 399. sz. tjkvi 771. hrsz. termé-

ketlen pusztá martból Gáspár Balázst illető jutalékrésze 6 frt, a 738. tjkvben felében Gáspár Balázs és másik felében társtulajdonos Gáspár Ferencz nevére irt A + 2465. hrsz. 4 frt, 2750., 2751. hrsz. 6 frt kikiáltási árban az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §. értelmében; 960. sz. tjkvben felében Gáspár Ferencz, másik felében Gáspár Balázs nevére irt A + 770/2. hrsz. udvar és 766. hrsz. faház 1200 frt kikiáltási árban az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §. értelmében és pedig Ágotha Ferenczné javára bekebelezett haszonélvezeti jog sérelme nélkül, 963. tjkvben felében Gáspár Ferencz, másik felében társtulajdonos Gáspár Balázs nevére irt A + 767. hrsz. 2 frt kikiáltási árban az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §. értelmében az 1899. évi április hó 1-ső napjának d. e. 9 órakor a sz.-udvarhelyi kir. tvszék telekkönyvi hatóságánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek elfognak adatni.

A venni szándékozók a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban kötelesek a kikiáltott kezéhez letenni.

Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. tvszék, mint telekkönyvi hatóság.

Sz.-Udvarhelyt, 1898. nov. hó 30.

Györffy Titus,

kir. törvényszéki egyes bíró.

M. kir. államvasúttak.

Téli menetrend.

Érvényes 1898. október 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.	V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	ind. Székely-Udvarhely érk.	159		620
731			316	Bikafalva	140		601
743			329	Bögöz	127		547
807			354	N.-Galambfalva	110		530
823			411	Bethfalva	1241		501
831			421	Székely-keresztur	1232		453
848			438	Ujszékely	1203		429
902			454	évk. Héjjasfalva ind.	1148		414
1009			1025	Brassó		209	800
921			504	ind. Héjjasfalva érk.		1112	403
951	553	1140	532	Segesvár		1051	340
	654	101		évk. K.-Kapus ind.		945	213
		419		ind. K.-Kapus érk.		943	158
	656	125		évk. Kocsárd ind.		752	1054
	849	433		nd. M.-Vásárhely		1080	115
		1080		évk. Kocsárd érk.		750	1042
	854	443		nd. Kolozsvár		555	833
	1046	645		Nagy-Várad		211	342
	281	1117		évk. Budapest ind.		915	830
	750	620					

Az indulási és érkezé-i idők középeurópai időre vonatkoznak.

Az éjjeli idő esti 600 órától reggeli 559 perczig, a perczeket jelző számjegyek alahuzásával vannak kitüntetve.

Utánnymot nem díjaztatik.

Az ezredéves orsz. kiállítás jurytanácsának legnagyobb kitüntetése: a millenniumi nagy érem.

1885-iki orsz. kiállítás legnagyobb kitüntetése: a nagy díszoklevél.

1873-iki világi kiállítás legnagyobb kitüntetése: legfelsőbb elismerés.

RÁTH MÓR ☆☆☆
KÖNYVKIADÓHIVATALA
ÉS KÖNYVKERESKEDÉSE

Budapest, Gizella-tér, (a Haas palotában.)

A Középiskolai Tanáregyesület jubileumi és számos más kiállításnak legnagyobb kitüntetése. — Számos, általa támogatott vagy alapított közművelődési, könyvtári egyesület tiszteletbeli tagja stb.

Szerencsénk van a t. kaszinókat, olvasó és közművelődési egyesületeket úgy irodalom-barátokat figyelmeztetni, hogy kiadásaink egy része, míg az erre szánt csekély készlet tart

40% 50% árengedménnyel

kapható. Különösen figyelembe ajánljuk az Országgyűlési Törvények és az igazságügyre vonatkozó rendeletek országos népszerűségnek örvendő gyűjteményeit nagy árengedménnyel. — A leszállított árú művek jegyzéke, úgy kiadásaink jegyzéke komoly reflectansoknak rendelkezésére áll.

Ujabb kiadásaink közül ajánljuk az immár teljesen megjelent irodalmunkban páratlan diszmvét:

Arany János Balladái
Zichy Mihály rajzaival.

fényes diszkötésben, melynek képes prospektusával szolgálunk, úgy a többi remekírók műveit számos fényes dísz- vagy igen jutányos kiadásokban. Francia, angol, német művek a leggyorsabban és legjutányosabban szállítatnak.

Több mint 40 éven át közbizalomban részesülő könyvkereskedésünk, az Országos Központi Könyvtárak, több száz iskolai, közművelődési és Casinói, olvasóegyleti könyvtár, a polit. és tud. élet legtöbb kitűnőségének stb szállítója, ezentúl is főcéljának fogja tekinteni az általánosan nyilvánuló népszerűséget fenntartani és mindennemű és minden nyelvű irodalmi megbízásokat a legnagyobb figyelemmel és lehető legjutányosabban eszközölni.

Az Antiquariusok által hirdett minden művet legalább is azon áron, gyakran jutányosabban szállítjuk új példányokban, mint a mely az ő catalogusaikban előfordul. Be van bizonyítva, hogy a másodkézből vett ócska könyvek a leghatásosabb terjesztői a ragályoknak.